

Sessió 'Barcelona i empresa: dinamismo i dimensió'
Juan José Brugera, Javier Faus i Josep Sánchez Llibre
XXXV Reunió Cercle d'Economia
31/06/2019

Javier Faus: "Més pes econòmic implica també més cohesió social i igualtat, i repercuteix positivament en totes les capes de la societat"

En la seva introducció a la sessió, Juan José Brugera, president del Cercle d'Economia, ha afirmat que aquesta "respon a inquietuds del moment actual", malgrat que "el debat sobre Barcelona sempre ha estat present al Cercle".

L'entitat ja va apuntar en una Opinió de 2001 a una "concentració de poder a Madrid" i ha instat "a un equilibri territorial" perquè una Espanya multipolar "portaria cohesió social i desenvolupament econòmic". El 2007 va anar encara més enllà, en parlar directament d'una "pèrdua de pols econòmic" de Barcelona, i de la "incidència minvant del seu empresariat en els mecanismes de poder de l'estat".

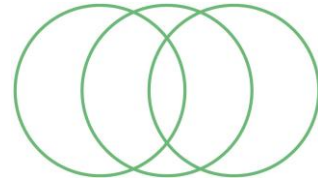
Juan José Brugera: *"Tot i que, en els darrers anys, Barcelona ha sabut capitalitzar, per exemple, les oportunitats de la nova economia de la mà del Mobile World Congress, el conflicte català també ha portat efectes negatius que, sense ser immediats, acabaran notant-se si no aconseguim corregir el rumb"*

La necessitat de prestar atenció i guanyar la batalla pel talent

Va prendre la paraula a continuació Javier Faus, vocal de la Junta Directiva del Cercle, que va voler apuntar per començar que la concentració en una ciutat d'un major o menor pes econòmic "no ha de ser només una preocupació de les elits, perquè més pes econòmic implica també més cohesió social i igualtat, i repercuteix positivament en totes les capes de la societat".

A continuació, Faus ha assenyalat que "polititzar la discussió al voltant de Barcelona no ajuda en absolut", i que les causes de la situació actual són complexes i es remunten, en ocasions, a "dècades enrere en el temps".

El ponent va sentenciar que "el segle XXI no és com el XX", i que cada vegada serà menys rellevant "on hi ha la seu d'una gran companyia" i molt més "on vol treballar la gent amb més talent": una batalla que Barcelona sí que pot guanyar, i que en alguns aspectes "està desatenent".

Javier Faus: *"Catalunya té avui el mateix pes en el PIB espanyol que en la dècada de 1940 -al voltant d'un 19% - i, no obstant això, percebem que hem perdut rellevància. Per què? Perquè Madrid ha doblat el seu pes relatiu en el PIB no a costa de Catalunya, sinó de la resta de comunitats autònomes"*

L'anàlisi històrica del pes de Catalunya a Espanya ha de conduir, segons Faus, a constatar "que les coses no s'han fet tan malament", i que, en canvi, ens han afectat corrents globals, "com la mateixa globalització o una clusterització que afecta les segones àrees metropolitanes dels països del nostre entorn, com Lió, Roma o Manchester, a moltíssima més distància de París, Milà i Londres de la que separa Barcelona de Madrid".

Davant d'aquesta tendència mundial a concentrar el talent, les empreses, els serveis o les universitats en capitals, què pot fer Barcelona? Segons Faus, "adaptar-se al nou paradigma que proposen Tel Aviv, Berlín o San Francisco".

La ciutat del Mobile no pot vetar Uber i Cabify

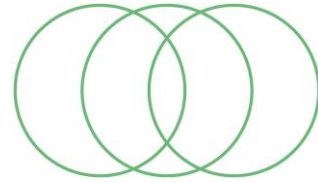
Realitzat un primer bloc centrat en l'autocrítica, el ponent no va voler obviar que, des de la dècada de 1980, Espanya ha apostat clarament per "una recentralització del seu poder econòmic a Madrid". Això explica que avui segueixi sense ser possible anar en AVE de Barcelona a València, però aquest no és un problema que afecti només a la ciutat comtal, sinó que, de fet, "resultada encara més perjudicial, per exemple, per a les Castelles".

Javier Faus: *"Que 5.000 empreses hagin mogut les seves seus socials fora de Catalunya fa un mal impressionant en termes d'imatge quan vas pel món. Per això és molt important revertir-ho com més aviat millor"*

Després d'abordar l'actual conjuntura política catalana, i sobre el problema de dimensió de les nostres empreses, Faus va indicar que l'autèntic handicap és "la baixa productivitat d'aquest tipus de teixit productiu", perquè "les pimes no inverteixen tant en R + D, en formació o en la seva internacionalització".

Finalment, el vocal de la Junta Directiva del Cercle d'Economia va instar l'empresariat català a "reconèixer la seva part de culpa", a creure més en si mateixos i "a contractar més serveis aquí, perquè sense confiança en els nostres serveis professionals no arribarem a enlloc".

A manera de tancament, Faus va repassar ràpidament tres frens més al desenvolupament de Barcelona: "el baix nivell d'anglès" de la població, "la necessitat d'una major aposta

pels sectors de la nova economia digital" per evitar la paradoxa que la ciutat del Mobile veti a la vegada a Uber i Cabify, i "una fiscalitat que faci que deixem de competir amb els braços lligats darrere de l'esquena".

Proximitat, lobby i contribuir a desenquistar el procés: les noves prioritats de Foment

El segon ponent de la sessió, Josep Sánchez Llibre, president de Foment del Treball, va afirmar que la seva entitat "vol contribuir a crear un clima de consens que permeti establir una estratègia compartida per a Barcelona".

Per aconseguir-ho, en els seus set mesos al capdavant de Foment, la patronal s'ha enfocat "a la proximitat amb els seus associats", amb independència de la seva mida i amb la ferma vocació de constituir-se en "la casa gran de tots els empresaris catalans".

A més, per ser realment útil, Foment ha creat "un gran lobby a Madrid a través de la CEOE" per "resoldre els problemes dels seus associats mitjançant un contacte natural, ràpid i efectiu amb el govern central", un segon lobby a Catalunya, i un altre a Brussel·les.

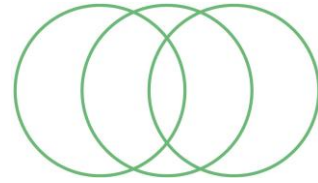
Josep Sánchez Llibre: "La nova estratègia de proximitat i els nous lobbys de Foment a Madrid, Barcelona i Brussel·les ens col·loquen en una millor posició per contribuir a que Barcelona sigui una capital internacional des d'una triple perspectiva: econòmica, financera i cultural"

Sánchez Llibre va afirmar així mateix que Foment preveu "treballar incansablement" per tal que el conflicte català "es desencalli", i perquè hi hagi "una acció veritable dels dos governs per impulsar el creixement econòmic, generar llocs de treball, protegir la cohesió social i evitar les desigualtats entre Catalunya, Espanya i Europa".

La Generalitat ha de donar passos per a la tornada de les seues socials a Catalunya

Encara sobre el conflicte català, el ponent va fixar com una de les prioritats de Foment "el retorn de les companyies que van moure les seves seues socials fora de Catalunya". Per Sánchez Llibre, aquestes "no se'n van anar per un caprici, sinó per defensar els interessos dels seus accionistes o els dipòsits dels seus clients, i això és una cosa que creiem que es pot revertir".

En referència a això, Foment ha parlat amb els governs central i autonòmic, i el ponent va considerar esperançadores les paraules de Pere Aragonès, vicepresident i conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya, en la sessió anterior de la XXXV

Reunió del Cercle d'Economia, durant la qual va semblar mostrar-se partidari d'acompanyar aquest retorn.

De fet, Sánchez Llibre es va permetre estendre una recomanació a Aragonès, instant-lo a que la Generalitat "faci una declaració formal i inequívoca descartant accions futures que contravinquin l'ordenament jurídic actual i que no estiguin acordades amb l'estat", que, idealment, "hauria de presentar-se, com a molt tard, a principis de 2020" i que incentivaria sens dubte el retorn de les empreses.

Josep Sánchez Llibre: "Per ser més competitiva, Catalunya necessita una fiscalitat més atractiva, o, almenys, més uniforme, i una estratègia econòmica amb un horitzó 2030 que es planteji quins seran els sectors en auge d'aquí a deu anys i comenci a apostar per ells"

La qüestió metropolitana

A l'espai dedicat al debat, i a propòsit d'una pregunta sobre com s'ha d'organitzar l'àrea metropolitana de Barcelona, Javier Faus va considerar evident que a Barcelona li aniria millor si competís en el món com una àrea de 5 milions de persones "perquè, al nivell global, la mida importa", però alhora va defensar que si Gavà o Rubí no fossin municipis s'haurien convertit fa temps" en les *banlieues* de Barcelona".

Sánchez Llibre va mostrar en canvi una alineació total amb la necessitat d'imbricar Barcelona en una gran àrea metropolitana, perquè "només amb un full de ruta comú i unint esforços aconseguirem resultats afavoridors per a tots".